

HGGunnink, gehouden te Assen, 29.03.2024

## Goede Vrijdag

Votum + zegengroet

Gezang 14:1,2

Dordtse Leerregels, Hfdst II, artt. 3,4,8,9

Psalm 69:1,2

Gebed

Psalm 69:3,4

Lezen Jesaja 52:13 – 53:12

Psalm 69:5,6,7

Tekst **MARKUS 15:25-28**

Bediening van het Woord

Psalm 69:8,9,10,11

Gebed

Inzameling van de gaven

Gezang 14:3,4

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

GOEDE VRIJDAG.

Een dag, zomaar midden in ons alledaagse leven.

Kinderen vrij van school.

Groteren nog gewoon aan het werk geweest.

Een dag van zorg.

Een dag van feest misschien.

Een dag van ziekte.

Een dag ...

Gewoon.

Maar, het is **GOEDE** Vrijdag.

En, Ik wil u over het **goede** van die vrijdag, het Woord van God laten horen onder het thema:

**“En Hij is onder de misdadigers gerekend”**,

<b>we zien</b>	<b>1) kruis, en dat is straf</b>	vs. 25
	<b>2) Koning, en dat is spot</b>	vs. 26
	<b>3) ‘collega’s’, en dat is smaad</b>	vs. 27

1) Iedereen kent, denk ik, dat zinnetje: ‘moet de Christus dit niet lijden?’

Ja, God wil het.

En door de kracht van de Heilige Geest wil ook Jezus, de Gezalfde, het Zelf.

En ze kruisigen Hem.

Dat is een afschuwelijke werkelijkheid, broeders en zusters.

Dit hoeven wij niet.  
Wij draaien ons om als we werkelijk beseffen, wat kruisigen is.

Wij schrikken er al van als we een keer iemand horen zeggen dat die mensenvlees  
gegeten heeft.  
Kruisiging ging veel verder.

Maar ...  
Het wordt ons niet op een dramatische manier beschreven.  
Nee.  
Puur als feit.

Op het derde uur, zeg maar, rond 9 uur 's morgens onze tijd.

-En dan even tussen haakjes.  
Op datzelfde moment, op dat derde uur, bindt de hogepriester in de tempel dat ene  
uitgekozen lam voor het volk vast.  
En een paar uur later wordt dat lam geslacht.-

Terug naar de kruisiging.  
Ze slaan de spijkers door Zijn polsen en Zijn hielen / enkels.  
Zijn polsen. Zijn enkels / hielen. Die van Jezus, De Gezalfde, die van de Man met de  
opdracht van God Zelf.

God wil het.  
Deze gruwelijke, wrede, Romeinse manier van straffen.  
God heeft de wereldmacht van die tijd er bij betrokken.  
Maar tegelijkertijd op zo'n manier, dat het voor het vólk van God heel zichtbaar wordt  
hoe ernstig dit is.  
'Vervloekt is, wie aan het hout hangt.'

Vervloekt.  
Niet meer verbonden met God. Je bent afgeschreven. Je bent als het ware geen  
mens meer. En je hebt in elk geval geen hoop meer.  
Het was die vloek die soms over de Israëliet, een lid van het volk van het verbond  
kwam, ná zijn dood, Deuteronomium hoofdstuk 21.  
Maar hier moet die vloek komen vóór het sterven.

Levend moet Hij de toorn van God ondergaan.  
Ten volle, naar lichaam en naar geest.  
Hij moet, -en ik hoop dat u de Dordtse Leerregels voortdurend in uw achterhoofd  
hebt, hoofdstuk II-, Hij moet aan het kruis ondervinden dat God Zelf tegen Hem is.  
Met het oog op ons ...  
Terwijl Hij niet ophoudt Zijn Vader in de hemel **volmaakt** lief te hebben.

Kruisiging.  
Toorn van God.  
Vloek.  
Wie kan het begrijpen?

Wij spreken die woorden van God na, terwijl wij absoluut niet kunnen begrijpen hoe zwaar en hoe diep die Goddelijke toorn-ontlading tegen Jezus, de Gezalfde, de Zoon van God is.

Het slaat als het ware als de bliksem in.

Bij Hem, van Wie een poosje eerder God Zelf nog zei: “dit is Mijn Zoon, Die Ik lief heb.”

En je kunt je afvragen; hoe is het mogelijk dat de wereld op dat moment niet stilstaat. Hij, **Hij** vastgespijkerd aan een paal.

Net zoals dat, -ja, zo ging dat bij de Romeinen-, net zoals dat was voor slaven, voor opstandelingen, en voor erge misdadigers.

Voor de soldaten, en zij spelen in deze hoofdstukken een vrij grote rol.

Voor de soldaten was Hij, zeg maar, één van de criminelen, één van de velen.

Ja. Hij liet zich rekenen met de misdadigers. Met de criminelen.

En daarom, aan het kruis met Hem.

Jesaja 53. Markus 15.

Hoort u, mijn broeder en mijn zuster, oud en jong, hoort u daarin ook elke zondag als het gaat over Jezus, de Gezalfde, en speciaal bij het avondmaal, hoort u daarin dan ook: aan het kruis met **mij!**

Christus, de Verlosser, Die als een Bruidegom voor Zijn bruid, Zijn leven geeft onder de vloek en in de vloek.

Hoe diep gaat Uw liefde, God drie-enig!

Soldaten die er geen benul van hebben. Het is voor hen één van de velen, die slaan de spijkers in Hem.

En zonder het te weten, dienen zij daarin God.

Want, en als ik mij goed herinner, heb ik dat ook gezegd rond kerst. ‘Over de kribbe, hangt al de schaduw van het kruis’.

Ja, en eigenlijk moet je zeggen, het begint niet alleen bij die kribbe. En niet eens op dat moment.

Maar het is al begonnen in de eeuwige eeuwigheid.

Van eeuwigheid af heeft de Zoon gezegd: “Ik zal gaan, Ik zal Mijzelf ten offer brengen als een misdadiger”.

Je zou mogen zeggen: Hij slaat Zichzelf aan het kruis.

En zeg dan ook, in Hem gelovend: in Hem hang ik daar.

Gods oordeel heeft Hij moeten ondergaan, als ónze Middelaar!

De Gezalfde.

**Hij** leed aan het kruis door God vervloekt. Schenkt **leven**, door Zijn kostbaar bloed.

Leven, voor ieder die gelooft. En die van zichzelf vanwege zondigheid en zonden de vloek over zich heen zou moeten krijgen.

LEVEN! En dan met allemaal hoofdletters, terwijl we hier zitten op die doordeweekse dag, vrijdagavond.

Terwijl ons leven, ja, zeg het maar zo, gaat zoals het gaat.

't Kan zo gewoon zijn. Het kan ook heel bijzonder gaan.

Als wij een lichaam in de aarde zaaien.

Als wij staan bij een graf, dan mag een gelovige nóg zeggen: "nu **Hij** met de misdadigers is gerekend, nu is het voor mij en voor iedereen die het van Hem alleen verwacht, tóch leven! Leven met God."

En weer, wie heeft de woorden om dit zo te zeggen, dat God echt aan Zijn eer komt??

God Zelf, God-dank, geeft ons woorden.

*'Ik zal GODS naam bezingen in een lied, met lofgezag Hem eren, al mijn dagen ...'*

2) Hij is in de tweede plaats **onder de misdadigers gerekend, de Koning.**

Wat klinkt daarin een spot.

Ja, daar staat het. Boven Zijn hoofd. Want de wereld móet het weten.

Heel lang geleden, maar misschien heeft meester of juf daar op school wel eens over verteld.

Heel lang geleden gebeurde het wel dat als één van de kinderen op school antwoord moest geven als meester vroeg: "hoeveel is 6 x 5?" En als hij dan zei "25", dan zei meester: "kom jij maar even hier."

Dan had meester daar een bordje liggen op zijn tafel en dan mocht je dat bordje omhoog houden.

En wat stond daar op?

*Domoor.*

En daar stond je dus, een hele poos voorin de klas, en iedereen zag het.

*Domoor.*

'Koning van de Joden'.

Waarom dit kruis? Omdat Hij Koning van de joden is - minachting.

Want is het voor al die voorbijgangers en al dat volk wat daar omheen staat, is het niet, ja, om je te bescheuren?

En de soldaten, die timmeren dat bordje daar.

En het is een onderdeel van Jesaja 53. Vernedering op vernedering. Na alles wat die soldaten daarvoor Hem al hebben aangedaan.

Het is eer-roof. Ze roven Hem Zijn eer af.

Hij die nóóit, zelfs geen millimeter in de richting van opstandigheid was gegaan. Hij moet dit ondergaan. God wil het.

En de Gezalfde Zelf wil het ook.

Laat de spot daar maar op dat bordje staan.

Hij, voor ons.

Want zijn de ménsen met hun hoogmoed als de eerste zonde, zijn de mensen niet bespottelijk?

Koning?

Hij Koning??

Hier was het mee begonnen.

Het Sanhedrin.

Waarom veroordeelde het Sanhedrin Jezus?

Omdat Hij stelt de Gezalfde te zijn. De Zoon van God, boven hen verheven.

Daarom, broeders en zusters, was dat ook zo'n heel bijzonder moment, toen de Heere Jezus door die vrouw gezalfd werd.

Toen dát bekend werd bij de leiders, toen, ja, daar konden ze helemaal niet tegen.

Hij, de Gezalfde?

Koning?

Pilatus vraagt het vol verbazing.

“Jij, ben jij de koning van de Joden?”

Dan is het antwoord van de Heere Jezus: “inderdaad, zoals u het zegt”

Ja, Koning. Maar wel hier: lijdend.

Lijdend, onderweg naar de heerlijkheid.

Maar zover is het nog niet, die heerlijkheid.

Het opschrift leidt tot spot: “wat een Koning, aan dat kruis.”

Ja, en Pilatus, die geeft ook even een scherpe steek onder water aan dat volk.

‘Wat ben je eigenlijk voor een volk, als je zo iemand gekruisigd als Koning hebt?’

Bij Hem Die tot de misdadigers wordt gerekend, past minachting.

Hij láát Zich rekenen bij de misdadigers.

Jesaja 53, het komt heel nadrukkelijk een aantal keren in dat hoofdstuk terug.

‘Geminacht’, ‘niet geacht’.

En wat heb ik, wat hebt u nog te zeggen?

Dit alles, het was voor óns.

Eer-roof voor Hem. Opdat de hoogste eer gaat naar wie het verwacht van Hem.

Want is er hoger eer voor u dan dat u vrijmoedig mag zeggen: “en die God, Hij is mijn Vader. En, Hij geeft om mij. Alles.”

Nee, geen ogenblik is Hij een gevaar geweest voor het machtige Romeinse rijk op een manier die voor Pilatus iets zou betekenen.

Maar als ik, die geloof, dat opschrift hoor, dan hoor ik hoe Hij als het ware Zich láát mislukken.

Ík verdien het oordeel, HIJ ondergaat het.

En dán hoor je ook die andere verzen in Jesaja 53.

‘Mijn knecht, Hij zal verhoogd worden en verheven. Ja, zeer hoog verheven worden.

Hij zal velen rechtvaardig maken.’

Rechtvaardig máken. Mensen die het niet zijn.

Hij zal ze rechtvaardig maken. Want hún overtredingen zal **Hij** dragen.

Dat is waar dat hoofdstuk op uitloopt.

Koning. Inderdaad.

Koning nu van Joden, van de volken.

Met bijzondere zorg voor iedereen die vader Abraham in zijn vertrouwen volgt.  
Koning van deze wereld, nú.  
Het Lam, staande als geslacht.  
Maar ook de Leeuw, uit de stam van Juda!  
De nakomeling van David: Koning.  
En lijdend, toorn dragend, is Hij bezig de overwinning te behalen.

3) Want tenslotte, **Hij is tot de misdadigers gerekend, Zijn collega's. Wat een  
smaad.**

Dat is nog een laatste, zeg maar, een heel dikke streep, onder dat afschrijven van de  
Gezalfde.

Hij én twee criminelen, misschien guerrilla's?  
Misschien mensen als de leden van Boko Haram?  
Of van Jemaah Islamiah, of van IS.  
Of van ... noem maar op.  
Zeg maar: de maffia.

Misdadigers. Twee man. En Hij tussen hen in.

En zeg dan maar niet meer: 'de deugd in 't midden'.  
Want dan gaat het hier over.

Hij tussen hen in.

En het gaat Marcus vooral om wat de soldaten met Hem doen.  
Ze willen voor iedereen de waardelóósheid van deze Koning laten zien.  
Het is God Die de soldaten dat laat doen.  
God wil het. En de Gezalfde wordt onder de misdadigers, de overtreders geteld.

Nee, dat is geen kwestie van: 'het overkomt Hem nu eenmaal, Hij kan er ook niks  
aan doen.'

Nee, het is een kwestie van: Hij bepaalt Zélf.  
Hij de Koning, dat Hij als een soort capo zoals dat dan heet, een hoofd van een  
maffia-clan, tussen die twee anderen in komt te hangen.  
Bij hen wil Hij op dat moment horen.  
Dat soort heeft Hij altijd gezocht.  
God-dank!  
Want zo zoekt God ook mij.  
En zo vindt God mij.

ZONDAG 23. Die enorme tegenstelling: van mij **niets** te verwachten, en alles van  
Hém mij toegerekend.

Pilatus zei: "ik vind geen schuld in Hem."  
God ziet u. En voor iedereen geldt: Ik zie wel schuld in haar, in hem.  
En God brengt de gelovige zover, dat hij dat beaamt: "Vader, ik weet het".

'Vader, ik weet het!'

Dat weet ook de Gekruisigde.  
Schuld, álle schuld op Hém.  
Maar Ik wíl daar hangen. Ik ben de Redder van hen die van zichzelf verloren zijn.

IK hing daar, zegt uw Heiland nu, en Ik heb zijn, haar schuld volledig gedragen.  
En weer die Dordtse Leerregels, hoofdstuk II.

Vers 28 in Marcus 15, is verbonden aan Jesaja 53, het laatste vers, vers 12.  
'Gerekend tot de overtreders, tot de misdadigers.'

Maar Jesaja, we hebben dat ook bewust gedaan, je moet dat altijd lezen, elke keer  
als er geciteerd wordt in het Nieuwe Testament uit het Oude, dan moet je altijd lezen  
ook alles wat er omheen staat.

Met dat onbegrijpelijk ernstig diepe lijden en sterven, doet God Hem velen redden!  
Koninklijk en priesterlijk worden de plannen van de Drie-enige God uitgevoerd.

En midden, midden in ons leven, dat gewone leven met alles erop en eraan, is er  
elke dag voor wie zich niet schaamt voor een Koning aan het kruis, uit Zijn hand een  
veilig huis, voor altijd. En voor eeuwig.

AMEN